

SERAFÍN ÁLVAREZ LLEÓ, 1985 *Viu i treballa a Barcelona. Actualment cursa el màster en Produccions Artístiques i Recerca de la Universitat de Barcelona. Recentment que ha presentat el seu treball a La Panera (Lleida), The Private Space By (Barcelona), Cité Internationale des Arts (París), stuffinablank (en línia) i Sant Andreu Contemporani (Barcelona). És membre de grups com el Colectivo Turismo, Sons de Barcelona i Laboratori d'Art Sonor. Els seus projectes se centren en l'observació i l'apropiació de paràmetres científicopopulars fent una crítica, a partir de la seva fascinació, dels codis i els conflictes per mesurar, valorar i transcriure experiències de caràcter científic a convencions d'ús universal. El treball oscil·la entre la metodologia empírica més sistemàtica i quantitativa, la controvèrsia lingüística dels enunciats, l'aporia de les certeses efímeres i de l'absurditat de la cerca de la precisió i l'homologació.*

EQUATION OF TIME L'ésser humà sempre ha sentit la necessitat de mesurar el temps. Cada societat, en diferents moments, ha triat els punts o els fets de referència per establir un còmput temporal i ha inventat les estratègies i els artefactes apropiats tant per a la seva mesura científica com per al seu ús social. Avui dia, aquests paràmetres s'han fet més concrets i aconseguim cronometrar fraccions de mil·lèsimes de segon amb tota precisió un cop s'ha establert un sistema abstracte, allunyat del procés natural que prenfem com a referència, que acaba determinant la nostra experiència quotidiana.

La vivència del temps és subsidiària d'aquests sistemes de racionalitat científica aparent i ens imposa l'adaptació a processos i ritmes regulats per un temps monetitzat, una temporalitat que vol ser de consens i homogènia, però que és imposada i hegemònica.

El que Serafín Álvarez presenta a l'Espai Cub forma part d'un procés de treball, encara en desenvolupament, sobre l'obsessió per la precisió, l'objectivitat, la universalitat, la velocitat i les estratègies per resoldre qualsevol desajust que es produeix en una convenció científica o cultural. Una recerca a dos nivells, artístic i pseudocientífic, a través de recursos i estris de qüestionable rigor científic o reconeixement crític, que provenen més de la cultura d'Internet, de tot allò que

succeeix davant la pantalla, que de l'asèpsia d'un observatori d'alta tecnologia o de les parets d'una sala d'exposicions. A **EQUATION OF TIME** determinats elements d'un fenomen d'interès científic sobre la irregularitat de la posició de la Terra respecte al Sol al llarg de l'any són les dades que l'artista utilitza com a exercici d'aproximació al fenomen des de perspectives diferents. L'exposició funciona com a eix central a la meitat del cicle de recerca, fent referència a l'adequació artificial de models naturals a models ideals. D'altra banda, un enviament massiu de missatges electrònics en dates determinades al llarg de l'any confereix una dimensió d'esdeveniment a un fenomen d'interès discutible més enllà de la ciència o de l'obsessió personal de l'artista. Finalment, en acabar el cicle, una publicació tancarà el projecte.

SERAFÍN ÁLVAREZ, LEÓN, 1985 *Vive y trabaja en Barcelona. Actualmente cursa el máster en Producciones Artísticas e Investigación de la Universidad de Barcelona. Recientemente ha presentado su trabajo en La Panera (Lleida), The Private Space By (Barcelona), Cité Internationale des Arts (París), stuffinablank (en línea) y Sant Andreu Contemporani (Barcelona). Es miembro de grupos como el Colectivo Turismo, Sons de Barcelona y Laboratori d'Art Sonor. Sus proyectos se centran en la observación y la apropiación de parámetros científico-populares haciendo una crítica, a partir de su fascinación, de los códigos y conflictos para medir, valorar y transcribir experiencias de carácter científico a convenciones de uso universal. El trabajo oscila entre la metodología empírica más sistemática y cuantitativa, la controversia lingüística de los enunciados, la aporía de las certezas efímeras y de la absurdidad de la búsqueda de la precisión y la homologación.*

EQUATION OF TIME El ser humano siempre ha sentido la necesidad de medir el tiempo. Cada sociedad, en distintos momentos, ha escogido los puntos o los hechos de referencia para establecer un cómputo temporal y ha inventado las estrategias y los artilugios apropiados tanto para su medida científica como para su uso social. Hoy en día, estos parámetros se han hecho más concretos y conseguimos cronometrar fracciones de milésimas de segundo con toda precisión en cuanto se ha establecido un sistema abstracto, alejado del proceso natural que tomábamos como referencia, que acaba determinando nuestra experiencia cotidiana.

La vivencia del tiempo es subsidiaria de estos sistemas de aparente racionalidad científica y nos impone la adaptación a procesos y ritmos regulados por un tiempo monetizado, una temporalidad que se pretende consensuada y homogénea, pero que es hegemónica e impuesta.

Lo que Serafín Álvarez presenta en el Espai Cub forma parte de un proceso de trabajo, aún en desarrollo, sobre la obsesión por la precisión, la objetividad, la universalidad, la velocidad y las estrategias para resolver cualquier desajuste que se produce en una convención científica o cultural. Una investigación a dos niveles, artístico y pseudocientífico, a través de recursos y utensilios de

questionable rigor científico o reconocimiento crítico, que provienen más de la cultura de Internet, de todo lo que sucede ante la pantalla, que de la asepsia de un observatorio de alta tecnología o de las paredes de una sala de exposiciones.

En **EQUATION OF TIME** determinados elementos de un fenómeno de interés científico sobre la irregularidad de la posición de la Tierra respecto al Sol a lo largo del año son los datos que el artista utiliza como ejercicio de aproximación al fenómeno desde distintas perspectivas. La exposición funciona como eje central a mitad del ciclo de investigación, haciendo referencia a la adecuación artificial de modelos naturales a modelos ideales.

Por otro lado, un envío masivo de correos electrónicos en determinadas fechas a lo largo del año le confiere una dimensión de acontecimiento a un fenómeno de discutible interés más allá de la ciencia o de la obsesión personal del artista. Finalmente, al acabar el ciclo, una publicación cerrará el proyecto.

SERAFÍN ÁLVAREZ, LEÓN, 1985 *He lives and works in Barcelona. He is currently pursuing a Masters in Artistic Production and Research at the University of Barcelona. Of late, he has presented his work in La Panera (Lleida), The Private Space By (Barcelona), Cité Internationale des Arts (Paris), stuffinablank (online) and Sant Andreu Contemporani (Barcelona). He is a member of groups such as Colectivo Turismo, Sons de Barcelona and Laboratori d'Art Sonor. His projects focus on the observation and appropriation of popular-scientific parameters criticising, on the basis of his fascination, codes and conflicts to measure, assess and transcribe experiences of a scientific nature to universally used conventions. His oeuvre varies between the most systematic and quantitative empirical methodology, the linguistic controversy of statements, the aporia of ephemeral certainties and the absurdity of the pursuit of accuracy and recognition.*

EQUATION OF TIME Human beings have always felt the need to measure time. Every society, at different times, has chosen reference points or events so as to establish a temporal computation and has invented strategies and the appropriate contraptions both for their scientific measurement and their social use. Today, these parameters have become more specific and we have been able to time fractions of milliseconds with the utmost precision once an abstract system was developed, far from the natural process we used to take as a reference, which ends up deciding our day-to-day experience.

The time experience is secondary to these systems of apparent scientific rationality and forces us to adapt to processes and rhythms governed by a monetised time, a temporality that seeks to be consensual and homogeneous, but which is hegemonic and imposed. What Serafín Álvarez presents at Espai Cub is part of a working process, which is still in progress, on the obsession with accuracy, objectivity, universality, speed and strategies to redress any imbalance that occurs in a scientific or cultural convention. A two-tier research project, which is artistic and pseudoscientific, by means of resources and utensils of dubious scientific rigor or critical recognition, which are derived more from

Internet culture and from everything occurring before the screen, than from the asepsis of a high-tech observatory or the walls of an exhibition hall.

In **EQUATION OF TIME**, certain elements of a phenomenon of scientific interest on the irregularity of the Earth's position in relation to the Sun during the year are the data that the artist employs as an exercise in approaching the phenomenon from different perspectives. The exhibition works as the core of a research cycle, making reference to the artificial adaptation of natural models to ideal models.

In addition, the mass sending of e-mails on specific dates during the year afford the magnitude of an event to a phenomenon of arguable interest beyond science or the artist's personal obsession. Finally, at the end of the cycle, a publication rounds off the project.

